Както *се откри* [у]въ времето на поношението *което ти стана* отъ дъщеритѣ на Сирия
И отъ всичкитѣ изъ около ѝ, [ф]дъщери на Филистимцитѣ,
Които тя прѣзираха отъ вредъ.
(58) [х]Ти си понесла нечестието си
И мерзоститѣ си, говори Господь.
(59) Защото така говори Господь Иеова:
Азъ ще направя, както направи ти,
Които си [ц]прѣзрѣла клѣтвата и прѣстъпила завѣтътъ.
(60) Но [ч]ще помня завѣтътъ си
Който станѣ съ тебе въ днитѣ на младостьта ти,
И ще ти поставя [ш]завѣтъ вѣченъ.
(61) Тогазъ [щ]ще си напомнишь за пътищата си, и ще се засрамишь,
Когато приемешь сестритѣ си, по старитѣ си и по младитѣ си;
И ще ти ги дамъ [ъ]за дъщери,
[ы]Но не споредъ твойтъ завѣтъ,
(62) А [ь]мойтъ завѣтъ ще поставя съ тебе;
И ще познаешь че азъ съмъ Господь,
(63) [ѣ]За да си напомнишь, и да бѫ засрамишь,
И [ю]да не отворишь вече устата си отъ срамътъ си,
Когато направя умилостивение за тебе за всичко що си сторила,
Говори Господь Иеова.

ГЛАВА 17.

И слово Господне биде къмъ мене и рече:
(2) Сине человѣческий, прѣдложи гатанка, и направи притча къмъ Израилевътъ домъ,
(3) И рече: Така говори Господь Иеова:
[а]Орелътъ великий, великокрилатий, дългоператий,
Пълний съ пера, пъстрошаренний,
Дойде въ Ливанъ та [б]зѣ по високата вѣйка на кедрътъ.
(4) Откърши върхътъ на вѣтвитѣ му
Та ги занесе въ земята купеческа:
Тури ги въ търговски градъ.
(5) И зѣ отъ сѣмето на земята
Та го тури [в]на поле сѣмо:
При много води *го* занесе: [г]*както* върба го тури.
(6) И прозябна, и станѣ растлана лоза, [д]писка на расъ,
На която вѣйкитѣ се завращаха къмъ него,
И корениетѣ ѝ бѣха подъ него:
Така станѣ лоза,
И направи пръчки, и покара отрасли.
(7) Имаше и другъ орелъ голѣмъ, великокрилатъ, и многоператъ;
И, ето, [е]тая лоза прострѣ корениетѣ си къмъ него,
И прострѣ вѣтвитѣ си къмъ него, за да ѝ напои
Чрѣзъ лѣхитѣ на садътъ ѝ.
(8) Насадена бѣ на добро поле, при много води,
За да направи вѣтви,
И да принесе плодъ,
Та да стане добра лоза.
(9) Рече: Така говори Господь Иеова: Ще благоуспѣе ли?
[ж]Не ще ли да изскубе той корениетѣ ѝ
И да прѣсѣче плодътъ ѝ, та да изсъхне?
Ще да изсъхне съ всичкитѣ листие на прозябнето си,
Даже безъ голѣма сила или много люде,
За да я изскубе изъ корениетѣ ѝ.
(10) Ей, ето, насадена, ще благоуспѣе ли?
[з]Не ще ли да изсъхне съвсѣмъ
Както когато се допре до нея источний вѣтръ?
Ще изсъхне въ лѣхитѣ дѣто бѣ прозябнала.
(11) И слово Господне биде къмъ мене и рече:
(12) Кажи сега [и]на отстъпниятъ домъ:
Не проумѣвате ли що *значи* това?

у 4 Цар. 16; 5. 2 Лѣт. 28; 18. Иса. 7; 1. 14; 28.
ф Ст. 27.
х Гл. 23; 49.
ц Втор. 29; 12, 14. Гл. 17; 13, 16.
ч Псал. 106; 45.
ш Иер. 32; 40. 50; 5.
щ Гл. 20; 43. 36; 31.
ъ Иса. 54; 1. 60; 4. Гал. 4; 26, и друг.
ы Иер. 31; 31, и друг.
ь Осия 2; 19, 20.
ѣ Ст. 61.
ю Рим. 3; 19.
а Виж. Ст. 12, и друг.
б 4 Цар. 24; 12.
в Втор. 8; 7—9.
г Иса. 44; 4.
д Ст. 14.
е Ст. 15.
ж 4 Цар. 25; 7.
з Гл. 19; 12. Осия 13; 15.
и Гл. 2; 5. 12; 9.